

C. OCTAVIANVS AVG.

CAEsaris Augusti ingenium, tam promptum inuenio, ut versus ex tempore factos, cum inter amicos referret interrogaret que cuius Poëtae versus existimarent, nihil aliud responderetur, quam cuiuscunque forent esse optimos. Sed quod ad hunc actum pertinet, puto nullum æquari posse Nasoni Poëte qui (ut est apud Senecam) hoc seculum amatoris non artibus tantum, sed sententiis impleuit. De exundanti quidem facultate carminum Ouidius ipse gloriatur, nec mendaciter, sed ad Augusti eloquentiam reuertor. Non laboro inter eloquentiæ principes ipsum collocare, nisi quantum ad iocos & facetias, in quibus primum tenebat locum, sed surripere famæ eius nolo, quod clari sibi tribuerunt Scriptores. Pronuntiavit dulci & proprio quodam oris sono eleganti, ac sobria vsus eloquentia, sententias ineptas fugiens, præcipueque verborum inusitatorum (ut verbo ipsius utar) foetorem horruit. Vnum in loquendo studium intelligi, & quàm clarissimè contemptum mentis exprimeret. Hinc & præpositionibus & coniunctionibus abundare, quibus incomptior sed planè